

faringen se, om man er inde paa en rigtig Vej, og den Risiko, man løber ved at følge dette Lovforslag, er i pekuniær Henseende ikke stor. — Jeg kan derfor ikke tiltræde det ærede Mindretals og heller ikke den ærede sidste Talers hele Betragtning og maa vedblivende anbefale det høje Ting at følge Flertallet.

Breinholt-Bandborg: Jeg anerkender den moderate og hensynsfulde Raade, hvorpaa den ærede Ordfører har udtalt sig mod de Bemærkninger, jeg gjorde. Han var jo paa et Hovedpunkt ganske enig i min Betragtning, paa et andet Punkt derimod selvfølgelig uenig, men der tror jeg rigtignok, at han refererede mig en lille Smule uretfærdigt, idet han udtalte, at jeg vilde alt eller intet, og at jeg i Grunden her ingen Ting vilde. Men det er langt fra rigtigt; jeg vilde med mine saa Bemærkninger kun antyde, at jeg troede, der var et andet Tidspunkt, hvor man med meget større Nytte kunde og burde gøre noget for at bekæmpe Smitten af Tuberkulose. — Jeg sætter dernæst ikke min Mening op mod Lægevidenskabens, og har heller ikke prøvet derpaa, thi jeg er saa fuldstændig enig med Lægevidenskabens i dette Hovedpunkt, at Tuberkulosen er smitsom. Uenigheden mellem den ærede Ordfører og mig er kun, om det er paa det rette Tidspunkt, man skrider ind mod denne Smitte. Jeg vil netop have noget gjort i de Aaringer, da Smitten faktisk er til Stede, og da man udsætter alle de omværende for den, jeg vil ikke blot have noget gjort, naar Smitteilden endelig er stoppet. — Jeg har blot villet forvare mig mod Misforstaaelse, idet den ærede Ordfører og jeg vare enige paa et Hovedpunkt og vistnok lige saa enige paa et andet Punkt, men der er kun en Nuance i vor Opfattelse med Hensyn til det Tidspunkt, da der skal gribes ind.

Ordføreren (Koch): Naar det ærede Medlem (Breinholt-Bandborg) omtalte, at han ansaa det Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget vil skride ind, for at være uheldigt, og vilde have, at det offentlige skulde skride ind paa et tidligere Tidspunkt, er det jo under Sagens tidligere Behandling her i Tinget, og ogsaa ved Behandlingen af en lignende Sag i det andet Ting, tiltrækkeligt godtgjort, hvilke overordentlige Bæmskelig-heder og hvilke pinagtige Følger en tidligere Indskriden fra det offentliges Side vilde have for den paagældende syge. Den eneste Raade, hvorpaa man kunde imødekomme denne sikkert rigtige Tanke, er, som det

ærede Medlem allerede har omtalt, Oprettelsen af Sanatorier. Naar man kan faa opført Sanatorier, hvor Sygdommen i dens Forløb kan være Genstand for en daglig Undersøgelse, kommer man derigennem til en ganske anderledes begrundet Erfendelse af, hvorledes Sygdommen egentlig skal behandles, og man vil lige over for de Tilfælde, som blive behandlede i et saadant Sanatorium, kunne træffe saadanne Foranstaltninger, som det ærede Medlem ansaa for rigtige, og som jeg ogsaa vilde anføre for ønskelige. Men saa længe vi ikke have Sanatorier, saa længe de paagældende ligesom vi andre maa have Lov til at røre sig frit og uanfægtet omkring i Verden, kunne vi ikke saaledes komme og paalægge dem en, som det forekommer mig, utilbørlig Tvang og uretfærdig Indstrækning af deres Frihed. Vilde man gaa til det under de nuværende Forhold, vilde man gøre den hele Foranstaltning obidos i Befolkningens Øjne og derved fuldstændig modvirke den Hensigt, hvori en saadan Foranstaltning blev truffen. Det ærede Medlem og det ærede Medlem for 7de Kreds (Lassen) havde ingen Tillid til Desinfektionen og sagde, at det, man skulde modarbejde denne Sygdom ved, var frisk Luft. Ja, det er fuldkommen rigtigt, frisk Luft er det fortræffeligste, man kan have, men Desinfektionen skal netop i de Lokaler, hvor den syge har opholdt sig, tilvejebringe frisk Luft ved at udrubde de Smitte-spærer, som denne bærer, og som forhindrer den fra at være frisk. Det er Desinfektionens Ojemed at rengøre Luften for alle farlige Smitte-stoffer. Da naar vi gaa ud i den fri Natur og indaande frisk Luft, er det, fordi vi ikke der træffe disse mange Farer for vor Sundhed, som vi træffe i Sygehøvelserne. Desinfektionen synes jeg, maatte være det ærede Medlem velkommen, netop fordi han ønsker frisk Luft for de syge eller for de efterlevende. Det er det, som Desinfektionen af de mindre Rum skal tilvejebringe. Det gaar ikke an, fordi den i enkelte konkrete Tilfælde kan blive udført mere eller mindre fuldstændigt, mere eller mindre hensigtsmæssigt — og jeg vil gerne tro, at det ude paa Landet ofte ikke sker paa fuldt betryggende Raade — af den Grund at bekrige den hele Foranstaltning. Thi i Købstæderne bliver Desinfektionen foretaget med stor Omhu, og jeg tror ogsaa med udmærket Virkning. Kommer man i det hele taget ind paa at ville anfægte alle den Slags Foranstaltninger som unyttige, vil man i videre Konsekvens deraf komme til at sige: Saa ere alle Epidemihospitaler og hele Behandlingen paa disse, Afsondringen mindre nødvendig. Jeg